

60.000 kr skattefrit:

Den skattefrie bundgrænse skal forhøjes fra de nuværende ca. 30.000 kr. til 60.000 kr. Det betyder, at alle kan tjene 60.000 kr., før de skal betale skat.

Forhøjelsen af bundgrænsen til 60.000 kr. betyder, at alle - uanset indkomst - får en forbedret privatøkonomi på ca. 12.000 kr. om året efter skat! Det giver omkring 1.000 kr. mere i lønposen hver måned.

En forhøjelse af bundgrænsen vil mest hjælpe personer og familier med lave indkomster. Skattelettelsen er derfor en velfortjent håndsrækning til de dårligst stillede i samfundet.

Skattelettelsen vil betyde flere penge til forbrug og flere penge til opsparing. Større forbrug betyder flere i arbejde. Både i handel og produktion vil et øget forbrug betyde øjeblikkeligt arbejde til titusinder af de nuværende arbejdsløse. Opsparing giver likvide midler til brug for nyinvesteringer i arbejdspladser og ny produktion.

Skattelettelsen skal finansieres, ikke med andre eller højere skatter, men ved fornuftige og realistiske ændringer og et mindre forbrug i den offentlige sektor. I forbindelse med overenskomstforhandlinger er det muligt at udnytte denne bundgrænseforhøjelse til at begrænse stigningen i arbejdsgivernes (offentlige som private) lønudgifter, mens lønmodtagerne også kan få deres nettoløn forhøjet.

Den skattefrie bundgrænse eller personfradraget forhøjes fra de nuværende ca. 30.000 kr. til 60.000 kr. Det betyder, at antallet af personer, der ikke skal betale indkomstskat, stiger fra ca. 636.000 til skønsmæssigt 1.135.000. Dette er i overensstemmelse med Fremskridtspartiets princip om, at man ikke skal beskattes af en indkomst, man ikke kan leve af.

Den foreslåede forhøjelse vil umiddelbart føre til et bruttoprovenutab på ca. 53 mia. kr., der fordeles sig med ca. 20 mia. kr. til staten, 10 mia. kr. til amtskommunerne og 23 mia. kr. til kommunerne. Den endelige fordeling af provenutabet vil blive fastsat under forhandlinger med (amts)kommunerne. I dette oplæg sker der en delvis kompensation over bloktilskuddene til kommunerne.

Forhøjelsen af den skattefrie bundgrænse vil opfylde to væsentlige formål:

- * Det private merforbrug vil øge omsætningen inden for detailhandel, byggeri og håndværk. Dette vil ud fra et meget forsigtigt skøn give 40.000 nye arbejdspladser i 1995. Sammenlignet med de skøn, regeringen m.v. har for, hvilken beskæftigelseseffekt der ligger i skattelettelser, er dette skøn meget forsigtigt og derfor realistisk. For hver person, der går fra ledighed over i beskæftigelse, vil det offentlige i gennemsnit opnå en budgetforbedring på ca. 250.000 kr. Budgetforbedringen er sammensat af henholdsvis den sparede dagpengeudgift, det øgede skattegrundlag og en reduceret belastning af det offentlige aktiveringssystem. Først i 1996 opnås der en helårsvirkning, der skønsmæssigt vil skabe 75.000 nye job alene som følge af et stigende privatforbrug.
- * Skattelettelsen vil - kombineret med en justering af de indtægtsbestemte sociale ydelser - bidrage til en positiv adfærdspåvirkning. Personer, der befinder sig i marginalgruppen, vil have en tilskyndelse til at komme i beskæftigelse, fordi samspilsproblemet ikke længere udgør en barriere for en permanent indkomstforbedring.

Privatiseringer

Privatiseringer er det eneste politiske redskab, som på en og samme tid er i stand til både at frigøre penge til skattelettelser og skabe indtægter til brug for gældsafdrag. Derfor foreslås det, at der i alt gennemføres privatiseringer for 10 mia. kr. i 1995.

Dette vil give sig udslag i, at ca. 25.000 personer overgår fra at være offentligt ansat til privat beskæftigelse. Med hensyn til konkrete projekter henvises til den grundige argumentation, der findes i bogen »Privatiseringer - den danske model« 1990 (ISBN: 87-89604-00-8).

Der skal ikke bare sælges tomme byggegrunde og gamle ledvogterhuse, men også foretages privatisering af mere »følsomme« områder inden for den statslige sektor. Særligt inden for kulturområdet er der mange velegnede projekter. De her nævnte 10 mia. kr. dækker den egentlige indtægt fra privatiseringerne. Den opnåede driftsbesparelse, når staten ikke længere varetager opgaverne, er derimod opført på den enkelte aktivitets konto.